

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 215

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

27 iulie 2013

<u>Număr de referință</u>	Cuprins	Pagina
---------------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2013/C 215/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 207, 20.7.2013	1
---------------	--	---

Tribunalul

2013/C 215/02	Continuarea activității Tribunalului în perioada 1-16 septembrie 2013	2
---------------	---	---

2013/C 215/03	Repartizarea judecătorilor pe camere	2
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 215/04	Cauza C-170/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 5 aprilie 2013 — Huawei Technologies Co. Ltd/ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH	5
---------------	--	---

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 215/05	Cauza C-226/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Wiesbaden (Germania) la 29 aprilie 2013 — Stefan Fahrenbrock/Republica Elenă	6
2013/C 215/06	Cauza C-245/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Wiesbaden (Germania) la 2 mai 2013 — Holger Priestoph și alții/Republica Elenă	6
2013/C 215/07	Cauza C-247/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Wiesbaden (Germania) la 3 mai 2013 — Rudolf Reznicek/Republica Elenă	6
2013/C 215/08	Cauza C-258/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varas Cíveis de Lisboa (Portugalia) la 13 mai 2013 — Sociedade Agricola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda/Instituto da Segurança Social, IP	7
2013/C 215/09	Cauza C-262/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Rüsselsheim (Germania) la 14 mai 2013 — Ekkehard Aleweld/Condor Flugdienst GmbH	7
2013/C 215/10	Cauza C-269/13 P: Recurs introdus la 16 mai 2013 de Acino AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 7 martie 2013 în cauza T-539/10, Acino AG (fostă Acino Pharma GmbH)/Comisia Europeană	7
2013/C 215/11	Cauza C-273/13 P: Recurs introdus la 17 mai 2013 de Republica Polonă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 27 februarie 2013 în cauza T-241/10, Republica Polonă/Comisia Europeană	8
2013/C 215/12	Cauza C-283/13 P: Recurs introdus la 24 mai 2013 de Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 7 martie 2013 în cauza T-607/11, Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France/Comisia Europeană	9
2013/C 215/13	Cauza C-284/13 P: Recurs introdus la 24 mai 2013 de Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 7 martie 2013 în cauza T-64/12, Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France/Comisia Europeană	10
2013/C 215/14	Cauza C-292/13 P: Recurs introdus la 27 mai 2013 de Fabrykę Łożysk Toczných-Kraśnik S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 22 martie 2013 în cauza T-571/10, Fabryka Łożysk Toczných-Kraśnik S.A./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) — Impexmetal	11
2013/C 215/15	Cauza C-298/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'instance d'Orléans (Franța) la 30 mai 2013 — Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA/Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant	11
2013/C 215/16	Cauza C-307/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingborgs tingsrätt (Suedia) la 5 iunie 2013 — Åklagarkammaren i Helsingborg/Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson, Håkan Rosengren	12
2013/C 215/17	Cauza C-316/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 10 iunie 2013 — Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail La Jouvène, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEL)	13

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2013/C 215/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 207, 20.7.2013

Publicații anterioare

JO C 189, 29.6.2013

JO C 178, 22.6.2013

JO C 171, 15.6.2013

JO C 164, 8.6.2013

JO C 156, 1.6.2013

JO C 147, 25.5.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Continuarea activității Tribunalului în perioada 1-16 septembrie 2013

(2013/C 215/02)

Tribunalul, cu ocazia Conferinței plenare din 4 iulie 2013, a luat act de faptul că depunerea jurământului în fața Curții de Justiție de către noii membri ai Tribunalului va avea loc la data de 16 septembrie 2013 și că, prin urmare, în conformitate cu articolul 5 al treilea paragraf din Statutul Curții de Justiție, până la preluarea funcției de către noii membri ai Tribunalului:

- președinția Tribunalului va fi asigurată de domnul președinte Jaeger;
- președințiile camerelor de cinci și de trei judecători vor fi asigurate de domnia președinți de cameră Azizi, Forwood, Czúcz, de doamna președinte de cameră Pelikánová, de domnia președinți de cameră Pappasavvas, Dittrich, Truchot și Kanninen;
- deciziile din 14 septembrie 2010 privind organizarea Tribunalului (JO C 288, p. 2), ședința plenară și compunerea Marii Camere (JO C 288, p. 4), decizia din 20 septembrie 2010 privind repartizarea judecătorilor pe camere, astfel cum a fost modificată ultima dată la 4 iulie 2013 (JO C 215, p. 2), deciziile din 6 iulie 2011 privind criteriile de atribuire a cauzelor pe camere și compunerea Camerei de recursuri (JO C 232, p. 2) și decizia din 4 iulie 2012 privind desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președintele Tribunalului în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii (JO C 235, p. 2) vor continua să fie aplicate.

Repartizarea judecătorilor pe camere

(2013/C 215/03)

La 4 iulie 2013, Conferința plenară a Tribunalului a decis, ca urmare a intrării în funcție a doamnei judecător Tomljenović, să modifice deciziile Tribunalului din 20 septembrie 2010 ⁽¹⁾, din 26 octombrie 2010 ⁽²⁾, din 29 noiembrie 2010 ⁽³⁾, din 20 septembrie 2011 ⁽⁴⁾, din 25 noiembrie 2011 ⁽⁵⁾, din 16 mai 2012 ⁽⁶⁾, din 17 septembrie 2012 ⁽⁷⁾, din 9 octombrie 2012 ⁽⁸⁾, din 29 noiembrie 2012 ⁽⁹⁾ și din 18 martie 2013 ⁽¹⁰⁾, privind repartizarea judecătorilor pe camere.

Pentru perioada cuprinsă între 4 iulie 2013 și 31 august 2013, judecătorii vor fi repartizați pe camere după cum urmează:

Camera întâi extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Azizi, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Frimodt Nielsen, domnul Gratsias, doamna Kancheva și domnul Buttigieg, judecători.

Camera întâi, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Azizi, președinte de cameră;

- a) Domnul Frimodt Nielsen și doamna Kancheva, judecători;
- b) Domnul Frimodt Nielsen și domnul Buttigieg, judecători;
- c) Doamna Kancheva și domnul Buttigieg, judecători.

⁽¹⁾ JO C 288, 23.10.2010, p. 2.

⁽²⁾ JO C 317, 20.11.2010, p. 5.

⁽³⁾ JO C 346, 18.12.2010, p. 2.

⁽⁴⁾ JO C 305, 15.10.2011, p. 2.

⁽⁵⁾ JO C 370, 17.12.2011, p. 5.

⁽⁶⁾ JO C 174, 16.6.2012, p. 2.

⁽⁷⁾ JO C 311, 13.10.2012, p. 2.

⁽⁸⁾ JO C 343, 10.11.2012, p. 2.

⁽⁹⁾ JO C 9, 12.01.2013, p. 3.

⁽¹⁰⁾ JO C 114, 20.04.2013, p. 2.

Camera a doua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Forwood, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Bialecka, domnul Prek și domnul Schwarcz, judecători.

Camera a doua, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Forwood, președinte de cameră;
Domnul Dehousse, judecător;
Domnul Schwarcz, judecător.

Camera a treia extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Czúcz, președinte de cameră, doamna Labucka, domnul Frimodt Nielsen, domnul Gratsias, doamna Kancheva și domnul Buttigieg, judecători.

Camera a treia, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Czúcz, președinte de cameră;
Doamna Labucka, judecător;
Domnul Gratsias, judecător.

Camera a patra extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Doamna Pelikánová, președinte de cameră, domnul Vadapalas, doamna Jürimäe, domnul O'Higgins, domnul van der Woude și doamna Tomljenović, judecători.

Camera a patra, întrunită în complet de trei judecători:

Doamna Pelikánová, președinte de cameră;
Doamna Jürimäe, judecător;
Domnul van der Woude, judecător.

Camera a cincea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Papasavvas, președinte de cameră, domnul Vadapalas, doamna Jürimäe, domnul O'Higgins, domnul van der Woude și doamna Tomljenović, judecători.

Camera a cincea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Papasavvas, președinte de cameră;
a) Domnul Vadapalas și domnul O'Higgins, judecător;
b) Domnul Vadapalas și doamna Tomljenović, judecători;
c) Domnul O'Higgins și doamna Tomljenović, judecători.

Camera a șasea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Kanninen, președinte de cameră, doamna Martins Ribeiro, domnul Soldevila Fragoso, domnul Popescu, domnul Berardis și domnul Wetter, judecători.

Camera a șasea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Kanninen, președinte de cameră;
a) Domnul Soldevila Fragoso și domnul Berardis, judecători;
b) Domnul Soldevila Fragoso și domnul Wetter, judecători;
c) Domnul Berardis și domnul Wetter, judecători.

Camera a șaptea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Dittrich, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Bialecka, domnul Prek și domnul Schwarcz, judecători.

Camera a șaptea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Dittrich, președinte de cameră;
Doamna Wiszniewska-Bialecka, judecător;
Domnul Prek, judecător.

Camera a opta extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Truchot, președinte de cameră, doamna Martins Ribeiro, domnul Soldevila Fragoso, domnul Popescu, domnul Berardis și domnul Wetter, judecători.

Camera a opta, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Truchot, președinte de cameră;
Doamna Martins Ribeiro, judecător;
Domnul Popescu, judecător.

Pentru perioada cuprinsă între 4 iulie 2013 și 31 august 2013:

- în Camera întâi extinsă, judecătorii care vor forma completul de judecată extins împreună cu președintele de cameră vor fi ceilalți doi judecători ai Camerei întâi sesizate inițial, cel de al patrulea judecător din acea cameră și un judecător din Camera a treia întrunită în complet de trei judecători. Acesta din urmă, care nu va fi președintele de cameră, va fi desemnat potrivit ordinii prevăzute la articolul 6 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
 - în Camera a treia extinsă, judecătorii care vor forma completul de judecată extins împreună cu președintele de cameră vor fi ceilalți doi judecători ai Camerei a treia sesizate inițial și doi judecători din Camera întâi, formațiune compusă din patru judecători. Acești doi din urmă judecători, dintre care niciunul nu va fi președintele de cameră, vor fi desemnați potrivit ordinii prevăzute la articolul 6 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
 - în Camera a patra extinsă, judecătorii care vor forma completul de judecată extins împreună cu președintele de cameră vor fi ceilalți doi judecători ai Camerei a patra sesizate inițial și doi judecători din Camera a cincea, formațiune compusă din patru judecători. Acești doi din urmă judecători, dintre care niciunul nu va fi președintele de cameră, vor fi desemnați potrivit ordinii prevăzute la articolul 6 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
 - în Camera a cincea extinsă, judecătorii care vor forma completul de judecată extins împreună cu președintele de cameră vor fi ceilalți doi judecători ai Camerei a cincea sesizate inițial, cel de al patrulea judecător din acea cameră și un judecător din Camera a patra, formațiune compusă din trei judecători. Acest din urmă judecător, care nu va fi președintele de cameră, va fi desemnat potrivit ordinii prevăzute la articolul 6 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
 - în Camera a șasea extinsă, judecătorii care vor forma completul de judecată extins împreună cu președintele de cameră vor fi ceilalți doi judecători ai Camerei a șasea sesizate inițial, cel de al patrulea judecător din acea cameră și un judecător din Camera a opta, formațiune compusă din trei judecători. Acest din urmă judecător, care nu va fi președintele de cameră, va fi desemnat potrivit ordinii prevăzute la articolul 6 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
 - în Camera a opta extinsă, judecătorii care vor forma completul de judecată extins împreună cu președintele de cameră vor fi ceilalți doi judecători ai Camerei a opta sesizate inițial și doi judecători din Camera a șasea, formațiune compusă din patru judecători. Acești doi din urmă judecători, dintre care niciunul nu va fi președintele de cameră, vor fi desemnați potrivit ordinii prevăzute la articolul 6 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
 - în Camera întâi întrunită în complet de trei judecători, președintele de cameră va forma completul de judecată în mod succesiv cu judecătorii menționați la litera a), la litera b) sau la litera c), în funcție de completul din care face parte judecătorul raportor. În cauzele în care președintele de cameră este judecător raportor, președintele de cameră va forma completul de judecată cu judecătorii din fiecare dintre aceste formațiuni în alternanță, în ordinea înregistrării cauzelor, cu excepția situațiilor de conexitate a unor cauze;
 - în Camera a cincea întrunită în complet de trei judecători, președintele de cameră va forma completul de judecată în mod succesiv cu judecătorii menționați la litera a), la litera b) sau la litera c), în funcție de completul din care face parte judecătorul raportor. În cauzele în care președintele de cameră este judecător raportor, președintele de cameră va forma completul de judecată cu judecătorii din fiecare dintre aceste formațiuni în alternanță, în ordinea înregistrării cauzelor, cu excepția situațiilor de conexitate a unor cauze;
 - în Camera a șasea întrunită în complet de trei judecători, președintele de cameră va forma completul de judecată în mod succesiv cu judecătorii menționați la litera a), la litera b) sau la litera c), în funcție de completul din care face parte judecătorul raportor. În cauzele în care președintele de cameră este judecător raportor, președintele de cameră va forma completul de judecată cu judecătorii din fiecare dintre aceste formațiuni în alternanță, în ordinea înregistrării cauzelor, cu excepția situațiilor de conexitate a unor cauze.
-

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 5 aprilie 2013 — Huawei Technologies Co. Ltd/ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

(Cauza C-170/13)

(2013/C 215/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Huawei Technologies Co. Ltd

Pârâte: ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

Întrebările preliminare

1. Titularul unui brevet esențial pentru un standard, care a declarat unui organism de standardizare disponibilitatea de a acorda fiecărui terț o licență în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, abuzează de poziția sa dominantă atunci când introduce o acțiune în încetare împotriva autorului contrafacerii, deși acesta s-a declarat disponibil pentru a negocia cu privire la o asemenea licență

sau

trebuie să se prezume că un abuz de poziție dominantă este constituit numai atunci când, în vederea încheierii unui contract de licență, autorul contrafacerii a transmis titularului brevetului esențial pentru un standard o ofertă necondiționată acceptabilă pe care titularul brevetului nu o poate refuza fără a-l împiedica pe autorul contrafacerii în mod nejustificat sau fără a încălca interdicția discriminării, iar în prealabil autorul contrafacerii îndeplinește deja, prin acte de utilizare deja realizate, obligațiile contractuale relevante pentru licența care va fi acordată?

2. În măsura în care trebuie să se prezume că abuzul de poziție dominantă este constituit ca urmare a disponibilității autorului contrafacerii de a negocia:

Articolul 102 TFUE prevede cerințe speciale de ordin cantitativ sau temporal referitoare la disponibilitatea pentru negociere? O asemenea disponibilitate poate fi prezumată în special atunci când autorul contrafacerii a declarat doar în mod general (oral) că este pregătit să înceapă negocieri sau este necesar ca acesta să fi început deja negocierile, în sensul că, de exemplu, menționează condiții concrete în care este pregătit să încheie un contract de licență?

3. În măsura în care abuzul de poziție dominantă este supus condiției transmiterii unei oferte necondiționate și acceptabile privind încheierea unui contract de licență:

Articolul 102 TFUE prevede cerințe speciale de ordin cantitativ sau temporal referitoare la această ofertă? Oferta trebuie să conțină toate dispozițiile care sunt cuprinse în mod obișnuit în contracte de licență din domeniul tehnic în discuție? În special, această ofertă poate fi supusă condiției utilizării efective a brevetului esențial pentru un standard și/sau a validității acestuia?

4. În măsura în care abuzul de poziție dominantă este supus condiției îndeplinirii de către autorul contrafacerii a obligațiilor izvorâte din licența care va fi acordată:

Articolul 102 TFUE prevede cerințe speciale referitoare la actele de executare? În special, autorul contrafacerii are obligația de a da socoteală pentru actele anterioare de utilizare și/sau de a plăti redevența? După caz, obligația de plată a redevenței poate fi îndeplinită și prin constituirea unei garanții?

5. Condițiile în care trebuie prezumat un abuz din partea titularului unui brevet esențial pentru un standard se aplică și în cazul în care acesta invocă, prin intermediul unei acțiuni în justiție, alte drepturi ca urmare a contrafacerii (furnizarea de date contabile, retragerea produselor, daune interese)?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Wiesbaden (Germania) la 29 aprilie 2013 — Stefan Fahnenbrock/Republica Elenă

(Cauza C-226/13)

(2013/C 215/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Wiesbaden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Stefan Fahnenbrock

Pârâtă: Republica Elenă

Întrebările preliminare

Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială [(„notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului] ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o acțiune prin intermediul căreia un dobânditor al unor obligațiuni emise de pârâtă, care au fost păstrate în contul de instrumente financiare al reclamantului deschis la S-Broker AG & Co. KG, și care nu a acceptat oferta de schimb făcută de pârâtă la sfârșitul lunii februarie 2012, solicită să i se acorde daune-interese egale cu diferența de valoare survenită în urma schimbului de obligațiuni care s-a realizat totuși în luna martie 2012 și care îi este defavorabil din punct de vedere financiar, trebuie să fie considerată acțiune „în materie civilă sau comercială” în sensul regulamentului?

⁽¹⁾ JO L 324, p. 79.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Wiesbaden (Germania) la 2 mai 2013 — Holger Priestoph și alții/Republica Elenă

(Cauza C-245/13)

(2013/C 215/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Wiesbaden

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Holger Priestoph, Matteo Antonio Priestoph, Pia Antonia Priestoph

Pârâtă: Republica Elenă

Întrebările preliminare

Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială [(„notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului] ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o acțiune prin intermediul căreia dobânditorii unor obligațiuni emise de pârâtă, care au fost păstrate în contul de instrumente financiare al reclamanților deschis la S-Broker AG, și care nu au acceptat oferta de schimb făcută de pârâtă la sfârșitul lunii februarie 2012, solicită să li se acorde daune-interese egale cu diferența de valoare survenită în urma schimbului de obligațiuni care s-a realizat totuși în luna martie 2012 și care le este defavorabil din punct de vedere financiar, trebuie să fie considerată acțiune „în materie civilă sau comercială” în sensul regulamentului?

⁽¹⁾ JO L 324, p. 79.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Wiesbaden (Germania) la 3 mai 2013 — Rudolf Reznicek/Republica Elenă

(Cauza C-247/13)

(2013/C 215/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Wiesbaden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Rudolf Reznicek

Pârâtă: Republica Elenă

Întrebarea preliminară

Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială

[„notificarea sau comunicarea actelor”) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului] ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o acțiune prin intermediul căreia un dobânditor al unor obligațiuni emise de pârâtă, care au fost păstrate în contul de instrumente financiare al reclamantului deschis la Gries und Heissel Bankiers AG, și care nu a acceptat oferta de schimb făcută de pârâtă la sfârșitul lunii februarie 2012, solicită să i se acorde daune-interese egale cu diferența de valoare survenită în urma schimbului de obligațiuni care s-a realizat totuși în luna martie 2012 și care îi este defavorabil din punct de vedere financiar, trebuie să fie considerată acțiune „în materie civilă sau comercială” în sensul regulamentului?

⁽¹⁾ JO L 324, p. 79.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varas Cíveis de Lisboa (Portugalia) la 13 mai 2013 — Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda/Instituto da Segurança Social, IP

(Cauza C-258/13)

(2013/C 215/08)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Varas Cíveis de Lisboa

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sociedade Agrícola e Imobiliária da Quinta de S. Paio, Lda

Pârât: Instituto da Segurança Social, IP

Întrebările preliminare

1. Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾, care consacră dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă, se opune existenței unei reglementări naționale care exclude accesul persoanelor juridice cu scop lucrativ la asistența judiciară?
2. Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă este garantat atunci când dreptul intern al statului membru, cu toate că exclude accesul persoanelor juridice cu scop lucrativ la asistența judiciară, le acordă automat acestora scutirea de cheltuielile

de judecată aferente acțiunilor în justiție în cazul insolvenței sau al aplicării unei proceduri de salvare a întreprinderilor?

⁽¹⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgerichts Rüsselsheim (Germania) la 14 mai 2013 — Ekkehard Aleweld/Condor Flugdienst GmbH

(Cauza C-262/13)

(2013/C 215/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Rüsselsheim

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ekkehard Aleweld

Pârâtă: Condor Flugdienst GmbH

Întrebările preliminare

1. Se poate solicita o compensație în temeiul articolului 7 din Regulamentul ⁽¹⁾ privind asistența pasagerilor și în cazul în care plecarea zborului rezervat are loc cu o întârziere mai mare de trei ore, iar pasagerul efectuează o rezervare la o altă companie aeriană, reducând astfel în mod considerabil întârzierea la sosire față de zborul inițial, în cazul în care atât zborul inițial, cât și zborul alternativ ajung la destinația inițială cu o întârziere mult mai mare de trei ore?
2. În cazul unui răspuns pozitiv la prima întrebare, este decisiv în această privință dacă intervalul de cinci ore prevăzut la articolul 6 alineatul (1) [litera (c)] punctul (iii) privind aplicarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul [nr. 295/91] a expirat sau nu a expirat?
3. Este relevant faptul că pasagerul a efectuat noua rezervare singur sau cu ajutorul pârâtei?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1).

Recurs introdus la 16 mai 2013 de Acino AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 7 martie 2013 în cauza T-539/10, Acino AG (fostă Acino Pharma GmbH)/Comisia Europeană

(Cauza C-269/13 P)

(2013/C 215/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Acino AG (reprezitanți: R. Buchner și E. Burk, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 7 martie în cauza T-739/10 pentru încălcarea dreptului Uniunii, precum și a Deciziilor intimitei C(2010) 2203, C(2010) 2205, C(2010) 2210 și C(2010) 2218 din 29 martie 2010 și a Deciziilor C(2010) 6430, C(2010) 6432, C(2010) 6434 și C(2010) 6435 din 16 septembrie 2010 privind medicamentele Clopidogrel Acino — Clopidogrel, Clopidogrel ratiopharm — Clopidogrel, Clopidogrel Hexal — Clopidogrel și Clopidogrel Ratiopharm GmbH — Clopidogrel

— Obligarea intimitei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă cinci motive în susținerea recursului.

Prin intermediul primului motiv, recurenta invocă încălcarea și aplicarea eronată a dispozițiilor articolului 20 din Regulamentul nr. 726/2004 ⁽¹⁾ coroborate cu cele ale articolelor 116 și 117 din Directiva (CE) 2001/83 ⁽²⁾, precum și a principiului precauției. Tribunalul a considerat în mod eronat că încălcările principiilor și orientărilor de bună practică de fabricație pentru medicamente (BPF) invocate în deciziile atacate ale Comisiei întemeiau o prezumție în practică irefragabilă a existenței eventuale a unor defecte potențiale care afectează compoziția calitativă și cantitativă a medicamentelor.

Cel de al doilea motiv privește aprecierea eronată în drept a faptelor constatate de Tribunal. Tribunalul ar fi ignorat faptul că Comisie nu și-a îndeplinit obligația de diligență și de motivare în ceea ce privește pierderea încrederii intervenită în urma încăl-

cărilor BPF, în măsura în care Comisia nu a prezentat niciun indiciu serios și concludent prin care să se dovedească o afectare cantitativă sau calitativă a medicamentului.

Cel de al treilea motiv privește aplicarea eronată în drept a principiului proporționalității. Recurenta a prezentat probe întemeiate pe date tangibile potrivit cărora putea fi exclus un risc pentru sănătate legat de produsele fabricate, astfel încât, printre altele, măsuri precum modificarea autorizației și retragerea produselor, luate de Comisie cu efect retroactiv, nu ar fi fost necesare și ar fi fost inadecvate.

Cel de al patrulea motiv privește exercitarea eronată în drept a controlului puterii de apreciere. Calificând în mod eronat în drept BPF drept „normă absolută”, Tribunalul ar fi constatat greșit că Comisia nu a depășit în mod cert limitele puterii sale de apreciere prin faptul că și-a întemeiat deciziile doar pe „pierderea încrederii” intervenită în mod definitiv.

Ultimul motiv privește nerespectarea obligațiilor de motivare prevăzute la articolul 81 alineatul (1) din Regulamentul nr. 726/2004/CE. Comisia nu ar fi examinat în niciun mod în motivarea sa probele întemeiate pe datele tangibile prezentate de recurentă, astfel încât deciziile ar fi formal incomplete și nelegale.

(1) Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente (JO L 136, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 83).

(2) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33 p. 3).

Recurs introdus la 17 mai 2013 de Republica Polonă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 27 februarie 2013 în cauza T-241/10, Republica Polonă/Comisia Europeană

(Cauza C-273/13 P)

(2013/C 215/11)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenței

Recurența solicită:

- anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 27 februarie 2013, Polonia/Comisia (T-241/10);
- declararea nulității Deciziei 2010/152/UE a Comisiei din 11 martie 2010 [notificată cu numărul C (2010) 1317] de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 63, p. 7), în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară sumele de 279 794 442,15 PLN și de 25 583 996,81 euro, cheltuite de agenția de plăți acreditată de Republica Polonă;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, Republica Polonă invocă următoarele motive:

1. Greșita interpretare a articolului 20 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, întrucât Tribunalul a considerat că această dispoziție impune introducerea unui sistem LPIS-GIS (sistem de identificare a parcelor de teren pe baza unui sistem informatizat de date geografice) complet vectorizat sau a unui sistem echivalent, deși pentru atingerea standardelor prevăzute la această dispoziție nu este necesară o vectorizare completă.
2. Greșita interpretare a articolului 53 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004, deoarece Tribunalul a considerat că sancțiunile pentru neregulile comise intenționat se aplică și dacă nu s-a constatat în mod concludent intenția dolosivă a acțiunii destinatarului.
3. Viciu de motivare a hotărârii atacate. În opinia Republicii Polone, Tribunalul nu a indicat care dintre cerințele de formă sau de fond care rezultă din articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 nu sunt îndeplinite. Tribunalul nu a motivat nici în ce măsură posibilitatea de a constata intenția dolosivă a acțiunii, pe calea unei acțiuni în justiție, a condus la incompatibilitatea sistemului de plată instituit de autoritățile poloneze cu obiectivele politicii agricole comune. De asemenea, Tribunalul nu a arătat în ce constă incoerența calculului efectuate de autoritățile poloneze în privința riscului efectiv pentru fond.
4. Încălcarea principiului contradictorialității și a dreptului la un proces echitabil prin neluarea în considerare a probele

prezentate de Republica Polonă și prin depășirea obiectului litigiului. Astfel, Tribunalul nu a examinat probele și explicațiile prezentate de Republica Polonă cu privire la sistemul de stabilire a posibilității de acordarea a ajutoarelor pentru suprafețe, și nici criteriul privind limitele controlului aplicat în Voievodatul Opole (Województwo opolskie). În plus, Tribunalul și-a extins analiza dincolo de obiectul criticilor Comisiei și de temeiul care a stat la baza adoptării deciziei atacate.

Recurs introdus la 24 mai 2013 de Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 7 martie 2013 în cauza T-607/11, Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France/Comisia Europeană

(Cauza C-283/13 P)

(2013/C 215/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurențe: Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France (reprezențanți: F. Brunet, E. Paroche, avocați, E. Bitton, avocate)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Danemarcei

Concluziile recurențelor

Recurențele solicită Curții:

- anularea ordonanței în măsura în care prin aceasta s-a declarat că nu este necesară pronunțarea cu privire la primul capăt de cerere al acțiunii Henkel prin care s-a solicitat Tribunalului anularea deciziei atacate (punctul 1 din dispozitivul ordonanței);
- să statueze că acțiunea Henkel în fața Tribunalului nu a rămas fără obiect și este admisibilă, și să trimită cauza spre rejudecare Tribunalului pentru reexaminarea faptelor relevante;
- anularea ordonanței în măsura în care a obligat Henkel să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie, inclusiv pe cele aferente procedurii măsurilor provizorii în cauza T-607/11 R (punctul 4 din dispozitivul ordonanței), și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și a celor efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs conține patru motive, prin intermediul cărora recurențele contestă concluzia Tribunalului potrivit căreia nu aveau interes să continue acțiunea în fața Tribunalului împotriva deciziei atacate. Astfel, Tribunalul ar fi statuat în mod greșit că decizia atacată a rămas fără obiect ca urmare a deciziei ADLC prin care aceasta din urmă a considerat că transmiterea documentelor nu era necesară pentru asigurarea respectării dreptului la apărare al recurenților și că documentele nu erau relevante pentru analiza cauzei cu care a fost sesizată ADLC.

În schimb, recurențele susțin că aveau în continuare un interes legitim de a exercita acțiunea la Tribunal întrucât au nevoie să se întemeieze pe documente în procedura franceză pentru a dovedi că (i) faptele sancționate în cazul COMP/39.579 sunt aceleași sau cel puțin sunt strâns legate de faptele care fac obiectul urmăririi în cadrul procedurii franceze, ceea ce are incidență asupra statutului recurenților în raport cu normele franceze privind clemența; și (ii) insistența Henkel de a fi autorizată să utilizeze documentele în procedura franceză nu ar trebui să fie considerată drept o lipsă de cooperare a solicitantului de clemență care să justifice o reducere a amenzii de 25 % în loc de 30 %, astfel cum a reținut ADLC, ci ar trebui privită ca exercitarea unui drept și a unui interes legitim, și anume exercitarea dreptului la apărare.

Prezentul recurs cuprinde patru motive:

- primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a denaturat faptele întrucât a statuat în mod eronat că, în urma deciziei ADLC, nu exista o altă fază procedurală în cursul căreia documentele ar putea fi reexamineate, în cazul în care decizia atacată ar fi anulată și documentele ar fi transferate la ADLC;
- al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a denaturat faptele întrucât a interpretat greșit scopul real al cererii de transmitere a documentelor, atunci când a statuat că scopul cererii era numai să permită ADLC să examineze documentele, în timp ce scopul său principal era să permită Henkel să își exercite dreptul la apărare prin punerea în discuție a documentelor în cadrul procedurii franceze;
- al treilea motiv, întemeiat pe faptul că ordonanța era afectată de un viciu de motivare întrucât Tribunalul a considerat că Henkel nu avea interes de a exercita acțiunea fără a reexamina argumentele invocate de Henkel;
- al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a comis o eroare de drept întrucât nu a examinat dacă Henkel avea în continuare interes de a exercita acțiunea în fața Tribunalului pentru a evita repetarea unui act nelegal.

Pentru toate aceste motive, recurențele solicită Curții anularea ordonanței.

Recurs introdus la 24 mai 2013 de Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 7 martie 2013 în cauza T-64/12, Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France/Comisia Europeană

(Cauza C-284/13 P)

(2013/C 215/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Henkel AG & Co. KGaA și Henkel France (reprezenți: F. Brunet, E. Paroche, avocați, E. Bitton, avocate)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenților

Recurențele solicită Curții:

- anularea ordonanței în măsura în care prin aceasta s-a declarat că primul capăt de cerere al acțiunii Henkel prin care s-a solicitat Tribunalului anularea deciziei atacate era inadmisibil;
- să statueze că acțiunea Henkel în fața Tribunalului nu a rămas fără obiect și este admisibilă, și să trimită cauza spre rejudecare Tribunalului pentru reexaminarea faptelor relevante;
- anularea ordonanței în măsura în care a obligat Henkel să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie (punctul 3 din dispozitivul ordonanței), și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și a celor efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs conține trei motive, prin intermediul cărora recurențele contestă concluzia Tribunalului potrivit căreia nu aveau interes să formuleze acțiunea în fața Tribunalului împotriva deciziei atacate. Astfel, Tribunalul ar fi statuat în mod greșit că decizia atacată a rămas fără obiect ca urmare a deciziei ADLC prin care aceasta din urmă a considerat că transmiterea documentelor nu era necesară pentru asigurarea respectării dreptului la apărare al recurenților și că documentele nu erau relevante pentru analiza cauzei cu care a fost sesizată ADLC.

În schimb, recurențele susțin că aveau un interes legitim de a exercita acțiunea la Tribunal întrucât au nevoie să se întemeieze pe documente în procedura franceză pentru a dovedi că (i) faptele sancționate în cazul COMP/39.579 sunt aceleași sau cel puțin sunt strâns legate de faptele care fac obiectul urmăririi în cadrul procedurii franceze, ceea ce are incidență

asupra statutului recurentelor în raport cu normele franceze privind clemența; și (ii) insistența Henkel de a fi autorizată să utilizeze documentele în procedura franceză nu ar trebui să fie considerată drept o lipsă de cooperare a solicitantului de clemență care să justifice o reducere a amenzii de 25 % în loc de 30 %, astfel cum a reținut ADLC, ci ar trebui privită ca exercitarea unui drept și a unui interes legitim, și anume exercitarea dreptului la apărare.

Prezentul recurs cuprinde trei motive:

- primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a denaturat faptele întrucât a statuat în mod eronat că, în urma deciziei ADLC, nu exista o altă fază procedurală în cursul căreia documentele ar putea fi reexamine, în cazul în care decizia atacată ar fi anulată și documentele ar fi transferate la ADLC;
- al doilea motiv, întemeiat pe faptul că ordonanța era afectată de un viciu de motivare întrucât Tribunalul a considerat că Henkel nu avea interes de a exercita acțiunea fără a reexamina argumentele invocate de Henkel, și
- al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a comis o eroare de drept întrucât nu a examinat dacă Henkel avea în continuare interes de a exercita acțiunea în fața Tribunalului pentru a evita repetarea unui act nelegal.

Pentru toate aceste motive, recurentele solicită Curții anularea ordonanței.

Recurs introdus la 27 mai 2013 de Fabrykę Łożysk Toczyń-Kraśnik S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 22 martie 2013 în cauza T-571/10, Fabryka Łożysk Toczyń-Kraśnik S.A./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) — Impexmetal

(Cauza C-292/13 P)

(2013/C 215/14)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Fabryka Łożysk Toczyń-Kraśnik S.A. (reprezentant: P. Borowski, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Impexmetal S.A.

Concluziile recurentei

- Anularea în totalitate a hotărârii și admiterea în totalitate a cererii din 16 decembrie 2010 anulând decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 6 octombrie 2010;
- în subsidiar, anularea în totalitate a hotărârii și trimiterea prezentei cauze Tribunalului spre judecare,
- obligarea celorlalte părți din procedură la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate de reclamantă în fața camerei de recurs și a diviziei de opoziție a OAPI, precum și în procedura în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta reproșează Tribunalului încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 prin aceea că a aplicat această dispoziție unor circumstanțe de fapt pe care nu le prevede.

În opinia reclamantei, această greșită aplicare a dispoziției menționate a rezultat din faptul că Tribunalul a considerat în mod eronat că marca reclamantei este similară mărcii comunitare figurative anterioare a intervenientei și că, prin urmare, exista un risc de confuzie pentru public. Tribunalul nu ar fi luat în considerare că

- similitudinea dintre mărci nu permite să se considere că aceasta poate determina un risc de confuzie;
- marca reclamantei reprezintă o parte a numelui firmei, utilizat cu mult înaintea cererii;
- această marcă constituie un semn distinctiv al reclamantei legitim din punct de vedere istoric,
- mărcile respective au coexistat un timp îndelungat în mod pașnic pe aceeași piață.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal d'instance d'Orléans (Franța) la 30 mai 2013 — Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA/Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

(Cauza C-298/13)

(2013/C 215/15)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance d'Orléans

Părțile din procedura principală

Reclamante: Facet SA, BNP Paribas Personal Finance SA

Părți: Saïda Bouchelaghem, Nathalie Cousin, Clémentine Benoni, Hili Aziz, Mohamed Zouhir, Jean Morel, Jalid Anissa, Marine Bourreau, Anthony Cartier, Patrick Rousselière, Karine Lenfant

Întrebările preliminare

1. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că instanța este obligată să examineze din oficiu respectarea dispozițiilor sale și a dispozițiilor naționale care decurg din aceasta?
2. Directiva 2008/48 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori trebuie interpretată în sensul că se consideră că creditorul și-a îndeplinit obligațiile precontractuale care îi revin în temeiul dreptului intern care transpune directiva atunci când furnizează instanței numai contractul de credit întocmit în temeiul articolului 10 din directivă, cu excluderea oricărui înscris prin care să se stabilească respectarea obligațiilor sale precontractuale?
3. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori trebuie interpretată în sensul că dovada îndeplinirii obligațiilor creditorului față de consumator, astfel cum sunt prevăzute de dreptul intern care transpune directiva, nu este stabilită în lipsa comunicării de către creditor instanței a înscrisurilor prin care se stabilește conținutul informațiilor furnizate consumatorului și al informațiilor colectate pentru a evalua bonitatea acestuia, fără a fi necesar ca sarcina probei pentru aceste încălcări să revină consumatorului?
4. Neîndeplinirea de către creditor a obligațiilor precontractuale de informare sau de evaluare a bonității consumatorului prevăzute de dreptul intern care decurge din Directiva 2008/48 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori constituie o practică comercială neloială în sensul Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori ⁽²⁾?
5. Directiva 2008/48 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori trebuie interpretată, dacă este cazul în lumina Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale, în sensul că nerespectarea obligațiilor de furnizare de informații precontractuale sau de evaluare a bonității consumatorului impuse de dreptul intern care transpune directiva nu permite creditorului să recupereze sumele

restante neplătite de la împrumutatul a cărui neplată își poate afla cauza în neîndeplinirea de către creditor a obligațiilor sale?

-
- ⁽¹⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66).
 - ⁽²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Helsingborgs tingsrätt (Suedia) la 5 iunie 2013 — Åklagarkammaren i Helsingborg/Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson, Håkan Rosengren

(Cauza C-307/13)

(2013/C 215/16)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Helsingborgs tingsrätt

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Åklagarkammaren i Helsingborg

Părți: Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson și Håkan Rosengren

Întrebările preliminare

1. Scurtarea programului de punere în aplicare de la 1 mai 2003 la 15 aprilie 2003, care s-a realizat în momentul introducerii articolului 9 din Decretul privind protecția animalelor (djurskyddsförordningen, 2003:105), determină obligația Suediei, ca stat membru, de a comunica din nou proiectul, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) al treilea paragraf din Directiva 98/34/CE ⁽¹⁾?
2. În cazul în care se răspunde la prima întrebare că ar fi trebuit să se efectueze o nouă comunicare, care sunt consecințele juridice ale faptului că această formalitate nu a fost îndeplinită?

⁽¹⁾ JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 10 iunie 2013 — Gérard Fenoll/Centre d'aide par le travail La Jouvène, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI)

(Cauza C-316/13)

(2013/C 215/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamant: Gérard Fenoll

Pârâte: Centre d'aide par le travail La Jouvène, Association de parents et d'amis de personnes handicapées mentales (APEI) din Avignon

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 din Directiva 89/391/CEE ⁽¹⁾, la care fac trimitere dispozițiile articolului 1 din Directiva 2003/88/CE ⁽²⁾ din 4

noiembrie 2003 care stabilesc domeniul de aplicare al acesteia, trebuie interpretat în sensul că o persoană admisă într-un centru de asistență prin muncă poate fi calificată drept „lucrător” în sensul articolului 3 menționat?

2. Articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că o persoană precum cea descrisă la întrebarea anterioară poate fi calificată drept „lucrător” în sensul articolului 31 menționat?
3. O persoană precum cea descrisă la prima întrebare se poate prevala în mod direct de drepturile rezultate din cartă pentru a obține dreptul la concediul plătit în cazul în care reglementarea națională nu prevede că aceasta beneficiază de un astfel de drept, iar instanța națională trebuie, pentru a garanta efectul deplin al acestui drept, să lase neaplicată orice dispoziție de drept național contrară?

⁽¹⁾ Directiva 89/391/CEE a Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (JO L 183, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 88).

⁽²⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 16 mai 2013 — Brainlab/OAPI (Curve)

(Cauza T-266/13)

(2013/C 215/18)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Brainlab AG (Feldkirchen, Germania) (reprezentant: J. Bauer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 martie 2013, pronunțată în cauza R 2073/2012-4 și a Deciziei Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 septembrie 2012, pronunțată în procedura de înregistrare a unei mărci 008608473;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Curve” pentru produse și servicii din clasele 9, 10, 35, 38, 41, 42, 44 și 45 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 8 608 473.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 mai 2013 — El Corte Inglés/OAPI — Gaffashion (BAUSS)

(Cauza T-267/13)

(2013/C 215/19)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentați: E. Seijo Veiguela și J. L. Rivas Zurdo, abogados)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Gaffashion — Comércio de Acessórios de Moda, Lda (Viana do Castelo, Portugalia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 21 februarie 2013 în cauza R 2295/2011-2, întrucât, prin respingerea căii de atac a reclamantei, aceasta a confirmat decizia diviziei de opoziție de admitere în parte a cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 093 733 „BAUSS” (marcă verbală);

— obligarea părții sau părților care se opun prezentei acțiuni la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Gaffashion — Comércio de Acessórios de Moda, Lda

Marca comunitară vizată: marca verbală „BAUSS” pentru produse și servicii din clasele 18, 25 și 35 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 093 733

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: mărcile figurative care conțin elementele verbale „BASS 3 TRES”, „BASS 10 DIEZ” și „BASS 20 VEINTE” pentru produse și servicii din clasele 18, 25 și 35.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 22 mai 2013 — Nutrexp/OAPI — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara MARÍA ORO)

(Cauza T-271/13)

(2013/C 215/20)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Nutrexp, SL (Barcelona, Spania) (reprezantați: J. Grau Mora, M. Ferrándiz Avendaño și Y. Sastre Canet, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl (Milano, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 martie 2013 în cauza R 1285/2012-1, prin care s-a respins cererea de înregistrare a mărcii figurative comunitare (figurative) nr. 9 056 045 „Cuétara MARÍA ORO” pentru „fructe conservate și uscate; legume conservate, uscate și gătită” (clasa 29) și „făină și preparate din cereale, pâine, patiserie și cofetărie, înghețată; fursecuri” (clasa 30), care va trebui înregistrată ulterior de OAPI;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă cu elemente verbale „Cuétara MARÍA ORO” pentru produse din clasele 5, 29 și 30 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 056 045

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl

Marca sau semnul invocat: mărci figurative naționale și comunitară cu element verbal „ORO” pentru produse din clasele 29 și 30

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Golam/OAPI — meta Fackler Arzneimittel (METABIOMAX)

(Cauza T-281/13)

(2013/C 215/21)

Limba în care a fost formulată acțiunea: greaca

Părțile

Reclamantă: Sofia Golam (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Trovas, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: meta Fackler Arzneimittel GmbH (Springe, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea prezentei acțiuni în anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 martie 2013 în cauza R 2022/2011-2;

— respingerea opoziției celeilalte părți și admiterea în întregime a cererii reclamantei;

— obligarea celeilalte părți la plata către reclamantă a cheltuielilor aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „METABIOMAX” pentru produse din clasele 5, 16 și 30 — marca comunitară nr. 8885261

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca verbală germană „metabiarex”, înregistrată sub nr. 857721, pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009

Acțiune introdusă la 29 mai 2013 — Junited Autoglas Deutschland/OAPI — Belron Hungary (United Autoglas)

(Cauza T-297/13)

(2013/C 215/22)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Junited Autoglas Deutschland (Köln, Germania) (reprezentant: C. Weil, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Belron Hungary Kft — Zug Branch (Zug, Elveția)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— respingerea opoziției formulate de partea intervenientă împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare „United Autoglas”;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în fața camerei de recurs;

— obligarea părții interveniente la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „United Autoglas” pentru produse și servicii din clasele 1, 12 și 37 — Cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 6 025 498

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrările din Regatul Unit și poloneză a mărcilor figurative care conțin elementul verbal „AUTOGLASS” și mărcile verbale „AUTOGLASS” pentru produse și servicii din clasele 12, 21 și 37

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

Acțiune introdusă la 3 iunie 2013 — LemonAid Beverages/OAPI — Prêt à Manger (Europe) (Lemonaid)

(Cauza T-298/13)

(2013/C 215/23)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: LemonAid Beverages GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: U. Lüken și J. Natzel, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Prêt à Manger (Europe) Ltd (Londra, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 13 martie 2013 (cauza R 276/2012-2), prin care s-a confirmat decizia diviziei de anulare prin care s-a declarat nulitatea mărcii comunitare nr. 007089444 în privința produselor contestate din clasele 32 și 33, precum și a deciziei diviziei de anulare a OAPI din 20 decembrie 2011 (cauza 4123 C);
- respingerea în totalitate a cererii de declarare a nulității introduse la 7 ianuarie 2010 împotriva mărcii comunitare nr. 007089444;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „Lemonaid” — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 7 089 444.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele cererii de declarare a nulității sunt cele prevăzute la articolul 53 alineatul (1) litera (c) și la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea mărcii comunitare contestate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 53 alineatul (1) coroborat cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 31 mai 2013 — El Corte Inglés/OAPI — Azzedine Alaïa (ALIA)

(Cauza T-299/13)

(2013/C 215/24)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Seijo Veiguela și J. L. Rivas Zurdo, abogados)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Azzedine Alaïa (Paris, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 15 martie 2013 în cauza R 819/2012-2;
- obligarea OAPI, precum și a lui Azzedine Alaïa la plata cheltuielilor de judecată ale prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „ALIA” pentru produse din clasele 3, 14, 18 și 25 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 788 999

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Azzedine Alaïa

Marca sau semnul invocat: marca verbală internațională „ALAÏA” și marca figurativă comunitară „ALAÏA PARIS” pentru produse și servicii din clasele 16, 18, 20, 25 și 35, precum și marca anterioară neînregistrată „ALAÏA”

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea normei 20 alineatul 6 și a normei 50 alineatul 1 din Regulamentul nr. 2868/95
- încălcarea articolului 8 alineatul 1 litera b din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 28 mai 2013 — Nordex Holding/OAPI — Fontana Food (Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE)

(Cauza T-301/13)

(2013/C 215/25)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Danemarca) (reprezentant: M. Kleis, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fontana Food AB (Tyresö, Suedia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei pronunțate de Camera întâi de recurs la 1 martie 2013 în cauza R 2604/2011-1;
- anularea Deciziei nr. 4892 C pronunțate la 21 octombrie 2011 de divizia de anulare și care a precedat decizia contestată;
- obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă care conține elementele verbale „Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE” — înregistrată ca marcă comunitară sub nr. 3 600 285

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivarea cererii de declarare a nulității: motivele pentru solicitarea declarării nulității sunt cele prevăzute la articolul 53 alineatul (1) litera (a) și la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea parțială a mărcii comunitare contestate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Miettinen/Consiliul

(Cauza T-303/13)

(2013/C 215/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Samuli Miettinen (Espoo, Finlanda) (reprezentanți: O. Brouwer și E. Raedts, avocați, și A. Villette, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Consiliului din 21 martie 2013 de refuz al acordării accesului integral la documentul 15309/12 în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), astfel cum a fost notificată reclamantului la 25 martie 2013 printr-o scrisoare purtând referința 04/c/01/13 (denumită în continuare decizia atacată) și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, inclusiv a celor efectuate de eventuali intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță și a articolului 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, întrucât decizia atacată se întemeiază pe o greșită interpretare și aplicare a acestor prevederi, care se referă la protecția procedurilor judiciare și a consultanței juridice și, respectiv, la protecția procesului decizional în curs, deoarece:
 - În primul rând, Consiliul nu a demonstrat că divulgarea conținutului documentului 15309/12 aduce atingere capacității serviciului său juridic de a-l apăra în proceduri judiciare viitoare și compromite procesul legislativ;
 - În al doilea rând, Consiliul nu a demonstrat că documentul 15309/12 este deosebit de sensibil și/sau că are un domeniu de aplicare larg, care justifică înlăturarea prezumției care favorizează divulgarea opiniilor juridice în contextul legislativ;
 - În al treilea rând, teoria prejudiciului prezentată de Consiliu este pur ipotetică. Aceasta este neîntemeiată în fapt și în drept, având în vedere că conținutul opiniei din documentul 15309/12, un consens între statele membre care corespunde cu analiza serviciului juridic, era public în momentul adoptării deciziei atacate și

- În al patrulea rând, Consiliul a aplicat greșit criteriul imperativ al interesului public în aplicarea articolului 4 alineatul (3) primul paragraf atunci când a luat în considerare doar riscurile prezumate pentru procesul decizional asociate cu divulgarea, nu și efectele pozitive ale unei asemenea divulgări, *inter alia*, pentru legitimitatea procesului de decizie și nu a aplicat deloc criteriul în aplicarea articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare potrivit articolului 296 TFUE, întrucât Consiliul nu și-a îndeplinit obligația a motiva decizia atacată în mod suficient și corespunzător.

A acțiune introdusă la 13 iunie 2013 — DelSolar (Wujiang)/Comisia

(Cauza T-320/13)

(2013/C 215/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: DelSolar (Wujiang) Ltd (Wujiang City, China) (reprezentanți: L. Catrain González, avocat, E. Wright și H. Zhu, Barristers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) nr. 513/2013 al Comisiei ⁽¹⁾, în măsura în care i se aplică reclamantei;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare vădită de drept întrucât a extins domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (7) litera (c) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51) (denumit în continuare „regulamentul de bază”) și a examinat pretensele denaturări importante care, având în vedere că nu erau determinate de vechiul sistem de economie planificată, nu intrau în mod evident în domeniul de aplicare al acestui articol.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că Comisia a concluzionat în mod eronat că costurile de producție și situația financiară globală a reclamantei făceau obiectul unor denaturări importante determinate de vechiul sistem de economie planificată, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) a treia liniuță din regulamentul de bază.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare de apreciere întrucât nici subvențiile neglijabile, nici regimul fiscal preferențial de care beneficiază reclamanta și filiala sa, Delta Greentech (China) Co. Ltd. (desemnate împreună „DelSolar Group”), nu erau „determinate de vechiul sistem de economie planificată”.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că decizia prin care Comisia a respins cererea de statut de economie de piață a reclamantei pe singurul temei al existenței unui regim fiscal preferențial și a unor subvenții neglijabile este disproporționată și inutilă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 513/2013 al Comisiei din 4 iunie 2013 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celulele și plachetele) originare sau expediate din Republica Populară Chineză și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 182/2013 prin care se supun înregistrării importurile de acest tip originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 152, p. 5).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-9/13)

(2013/C 215/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de efectuare a compensării între suma corespunzătoare cheltuielilor la suportarea cărora a fost obligată de către Tribunal în cauza T-176/04 și suma datorată de reclamant ca urmare a ordonanței în cauza T-241/03

Concluziile reclamantului

- Anularea notei din 6 martie 2012;
- anularea deciziei de recuperare prin compensare între creanța de 1 600 de euro, al cărei titular este reclamantul, față de Comisie și suma de 4 875 de euro pretins datorată de către reclamant acesteia, ceea ce nu este cazul;
- anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei de respingere a reclamației introduse la 23 iunie 2012, transmisă de către reclamant Comisiei și primită de aceasta din urmă la o dată care nu este ulterioară datei de 23 iunie 2012;
- anularea notei din 27 august 2012, primită de reclamant la 9 octombrie 2012;
- obligarea Comisiei la suportarea tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în cadrul prezentei proceduri.

Acțiune introdusă la 22 mai 2013 — ZZ/Consiliul

(Cauza F-49/13)

(2013/C 215/29)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillaume, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu lua în considerare candidatura reclamantei pentru un post vacant la Consiliu.

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei din 17 ianuarie 2013 a Serviciului de mobilitate al SGC prin care s-a refuzat luarea în considerare a candidaturii reclamantei pentru postul 2244 DGA 2A, confirmată, în urma reclamației acesteia, prin decizia din 12 februarie 2013 a serviciului de mobilitate;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 27 mai 2013 — ZZ/SEAE

(Cauza F-53/13)

(2013/C 215/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Orlandi, J.-N. Louis și Abreu Caldas, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu-l promova pe reclamant în gradul AD12 în cadrul exercițiului de promovare 2012.

Concluziile reclamantului

- Anularea decizi AIPN de a nu-l promova pe reclamant în gradul AD12 în cadrul exercițiului de promovare 2012.
- obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Tribunalul

2013/C 215/18	Cauza T-266/13: Acțiune introdusă la 16 mai 2013 — Brainlab/OAPI (Curve)	14
2013/C 215/19	Cauza T-267/13: Acțiune introdusă la 17 mai 2013 — El Corte Inglés/OAPI — Gaffashion (BAUSS)	14
2013/C 215/20	Cauza T-271/13: Acțiune introdusă la 22 mai 2013 — Nutrexa/OAPI — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara MARÍA ORO)	15
2013/C 215/21	Cauza T-281/13: Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Golam/OAPI — meta Fackler Arzneimittel (METABIOMAX)	15
2013/C 215/22	Cauza T-297/13: Acțiune introdusă la 29 mai 2013 — Junited Autoglas Deutschland/OAPI — Belron Hungary (United Autoglas)	16
2013/C 215/23	Cauza T-298/13: Acțiune introdusă la 3 iunie 2013 — LemonAid Beverages/OAPI — Prêt à Manger (Europe) (Lemonaid)	16
2013/C 215/24	Cauza T-299/13: Acțiune introdusă la 31 mai 2013 — El Corte Inglés/OAPI — Azzedine Alaïa (ALIA)	17
2013/C 215/25	Cauza T-301/13: Acțiune introdusă la 28 mai 2013 — Nordex Holding/OAPI — Fontana Food (Taverna MEDITERRANEAN WHITE CHEESE)	17
2013/C 215/26	Cauza T-303/13: Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Miettinen/Consiliul	18
2013/C 215/27	Cauza T-320/13: Acțiune introdusă la 13 iunie 2013 — DelSolar (Wujiang)/Comisia	19

Tribunalul Funcției Publice

2013/C 215/28	Cauza F-9/13: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2013 — ZZ/Comisia	20
2013/C 215/29	Cauza F-49/13: Acțiune introdusă la 22 mai 2013 — ZZ/Consiliul	20
2013/C 215/30	Cauza F-53/13: Acțiune introdusă la 27 mai 2013 — ZZ/SEAE	20

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO